

UZASADNIENIE

J. S. (1) pozwem z dnia 13 maja 2015 r. (data prezentaty Sądu) wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 3 stycznia 2012 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 155/11 od niego na rzecz jego córki K. S. reprezentowanej przez matkę A. S. (1) z kwoty 700 złotych do kwoty 200 złotych.

A. S. (2) (poprzednio S.) działają w imieniu małoletniej córki K. S. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje,

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 01.07.2008 roku (syg. akt VI C 1896/07) orzeczony został rozwód małżonków J. i A.

S. bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad jedynym wspólnym dzieckiem –córką K. S. urodzoną (...) (wtedy mającą 7 lat) powierzone zostało obojgu rodzicom z ustaleniem miejsca zamieszkania dziecka u matki. Kosztami utrzymania dziecka obciążeni zostali oboje rodzice, udział ojca w tych kosztach określony został na kwotę 550 złotych miesięcznie.

Podwyższenie alimentów nastąpiło następnie wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 3 stycznia 2012 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 155/11 do kwoty 700 złotych miesięcznie. Wtedy K. S. miała 10 lat i chodziła do czwartej klasy szkoły podstawowej. Jej koszty utrzymania wynosiły wtedy około 1.600 złotych w tym : 600 złotych wyżywienie (ok.20 złotych dziennie), 300 złotych koszty mieszkaniowe, 200 zł. ubrania i buty, 200 złotych wydatki szkolne, w tym na zajęcia dodatkowe, 100 złotych leczenie oraz ortodonta, 200 złotych wypoczynek, rozrywka i inne potrzeby.

J. S. (1) który miał 36 (wykształcenie wyższe pedagogiczne) pracował w Policji zarabiając netto miesięcznie 2.732 zł.(k.89). Był żonaty z J. P., która także pracowała w Policji ale jako pracownik cywilny zarabiając miesięcznie 1.389 złotych. Wraz z żoną w grudniu 2010 roku kupili mieszkanie w Ż. o pow. ok.47 mkw za kwotę 194.000 złotych , która to kwota pochodziła z kredytu. Rata spłaty tego kredytu wynosiła miesięcznie około 750 złotych. J. S. (1) twierdził wtedy, że na wyposażenie tego mieszkania wziął jeszcze drugi kredyt 50.000 złotych, który spłacał po około 1.000 złotych miesięcznie, zaś koszty utrzymania mieszkania wynosiły około 600 złotych miesięcznie. Z drugiego małżeństwa J. S. (1) ma syna J. S. (2) urodzonego w dniu (...) oraz córkę M. S. (1) ur. w dniu (...) (k 5-6 skrócone akty urodzenia). J. S. (1) zatrudniony był w Komendzie Powiatowej Policji w P. w okresie od 22 listopada 2002 r. do 15 kwietnia 2015 r. na stanowisku referenta. Stosunek pracy rozwiązany został z jego winy, z powodu skazania prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w sprawie IV K 755/08 za czyny z art. 191 § 1 Kodeksu karnego i 197 § 1 Kodeksu karnego (k 3-4 świadectwo służby, k 9 zaświadczenie, k 10 decyzja, k. 39 -40 kopia wyroku karnego). Z dniem 30.04.2015r. J. S. (1) uznany został za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku i nadal jest bezrobotny (k. 10, zaświadczenie z dnia 19.11.2015r. k. 66). Jego żona J. P. korzysta z urlopu rodzicielskiego w okresie od 02.08.2015 r. do 30.01.2016r. opiekując się najmłodszym dzieckiem (k.7).

Postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 14.05.2013r. w sprawie syg. akt VI Nsm 123 /13 wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią K. S. powierzone zostało matce A. S. (1) z ograniczeniem władzy rodzicielskiej ojca do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka (k.43). Postanowieniem z dnia 08.05.2014r. w sprawie syg. akt VI Nsm 745 /13 tutejszy Sąd postanowił zagrozić J. S. (1) nakazaniem zapłaty na rzecz A. S. (1) określonych kwot za naruszanie obowiązków wynikających z ugody regulującej kontakty ojca z córką jeśli nie będzie realizował kontaktów z córką (k. 44). Obecnie sposób kontaktów ojca z córką określa ugoda w dniu 05.02. 2015r. zawarta w sprawie syg. akt VI Nsm 1060/14 z której wynika że ojciec ma spędzać z córką dwa dowolne dni w miesiącu (co najmniej 2 godziny), spędzi z nią tydzień ferii zimowych i tydzień wakacji letnich oraz może z nią utrzymywać kontakt telefoniczny (k.62) .

A. S. (2) (poprzednio S.) jest zatrudniona w Zakładzie (...) w D. M. m.st. W. na stanowisku specjalisty ze średnim wynagrodzeniem z ostatnich miesięcy od 1 maja 2015 r. do 31 lipca 2015 r. bez składek i podatku dochodowego w kwocie 3 392, zł netto. Z wynagrodzenia potrącana jest rata pożyczki z (...) w wysokości 375 zł., W 2014 r. A. S. (1) uzyskiwała dochód w wysokości 65 215 zł. (k. 49 kopia zeznania podatkowego). A. S. (1) przedstawiła wydruk

komputerowy dotyczący wysokości opłat w lokalu przy ul. (...), które w październiku 2015 r. wyniosły 696 zł. (k 68 – wydruk komputerowy (...)).

A. S. (1) w dniu (...) zawarła związek małżeński z M. S. (2) i przyjęła jego nazwisko „. S.” (kopia aktu małżeństwa k. 66). Mieszkają razem z mężem i małąletnią K. w mieszkaniu o pow. 48 mkw. będącym własnością A. S. (2), które otrzymała ona w drodze darowizny w sierpniu lub wrześniu 2015r. od swojej matki.

Małaletnia K. S. ma obecnie 14 lat i jest uczennicą gimnazjum. Korzysta z korepetycji z języka angielskiego i niemieckiego. Jej matka ocenia miesięczny koszt jej utrzymania na kwotę ok. 2000 złotych. Zdaniem Sądu jest to kwota zawyżona, koszt utrzymania dziecka nie zmienił się od czasu poprzedniego ustalenia alimentów kiedy to wynosił 1.600 złotych w tym : 600 złotych wyżywienie , 300 złotych koszty mieszkaniowe, 200 zł. ubrania i buty, 200 złotych wydatki szkolne, w tym na zajęcia dodatkowe, 100 złotych leczenie oraz ortodonta, 200 złotych wypoczynek, rozrywka i inne potrzeby.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Powództwo należało uwzględnić poprzez obniżenie z dniem 13 maja 2015 roku alimentów ustalonych w wyroku tutejszego Sądu z dnia 3 stycznia 2012 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 155/11 od powoda J. S. (1) na rzecz jego małaletniej córki K. S. urodzonej (...) z kwoty 700 złotych do kwoty po 400 (czterysta) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małaletniej A. S. (2) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążących na obojgu rodzicach względem ich małaletnich dzieci. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dzieci jest zobowiązany w pierwszej kolejności. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W niniejszej sprawie od czasu ustalenia wysokości alimentów na rzecz małaletniej K. S. od jej ojca J. S. (1) wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 3 stycznia 2012 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 155/11 w kwocie 700 złotych miesięcznie nastąpiło kilka istotnych zmian w sytuacji stron. Ważne jest niewątpliwie, iż J. S. (1) ma z drugą żoną dwoje młodszych dzieci : syna J. S. (2) urodzonego w dniu (...) (2 lata) oraz córkę M. S. (1) ur. w dniu (...) (8 miesięcy). Na utrzymanie tych dzieci również jest zobowiązany łączyć i to znacząco obniża jego możliwości łożenia na najstarszą córkę K.. Żona powoda z otrzymywanego zasiłku nie jest w stanie spłacać kredytu mieszkaniowego i utrzymywać 4 – osobowej rodziny. J. S. (1) stracił pracę w Policji w wyniku prawomocnego skazania za czyny karalne popełnione w 2007 roku, a więc 8 lat temu. Popęlnienie przestępstwa jest niewątpliwie okolicznością przez niego zawnioną , wymiar kary po 8 latach od popełnienia czynu świadczy jednak o niewydolności systemu wymiaru sprawiedliwości i nasuwa wątpliwości , czemu tak kara obecnie ma służyć. Karalność jest okolicznością znacząco utrudniającą zarobkowanie, w nawet wręcz uniemożliwiającą wykonywanie pracy zarobkowej, przez co osoba skazana zostaje często praktycznie odrzucona przez społeczeństwo i znajduje się na marginesie społecznym, wśród ludzi zbierających złom czy puszki ze śmietników,

ponieważ nikt nie chce przestępcy zatrudnić. W tej sytuacji należy uznać, że w rzeczywistości J. S. (1) może wykonywać jedynie pracę fizyczną, a jego możliwości zarobkowe to co najwyżej 900 – 1000 złotych miesięcznie. Przy konieczności zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb takich jak jedzenie, ubranie, konieczności łóżenia również na potrzeby dwójki małych dzieci, możliwość percypowania w kosztach najstarszej córki ogranicza się w ocenie Sądu Rejonowego do kwoty co najwyżej 400 złotych miesięcznie, stanowiącej mniej niż połowę jej kosztów utrzymania, a raczej ¼ tych kosztów ustalonych w wysokości 1.600 złotych jeszcze w 2012 roku. Wtedy jednaka powód pracował i żył na średnim poziomie, mając tylko jedno dziecko. Obecnie ma troje dzieci i żyje na poziomie ubóstwa. Natomiast od czasu ustalenie poprzednich alimentów poprawiła się sytuacja matki małoletniej K., która wyszła za mąż i przyjęła po mężu nazwisko (...)", korzysta z pomocy męża i otrzymała w darowiźnie mieszkanie od swojej matki. Jest więc w stanie obecnie zaspokajać w większej części potrzeby dziecka niż jej były mąż.

Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.

W sprawach o obniżenie alimentów strona pozwana jest zwolniona z kosztów sądowych, dlatego też Sąd obciążył powoda J. S. (1) opłatą sądową w wysokości 120 złotych, w zakresie wartości przedmiotu sporu w części, w której jego żądanie zostało oddalone (wnosił o obniżenie o 500 złotych, obniżone zostały o 300 złotych, tak więc w zakresie 200 złotych powództwo zostało oddalone. $200 \text{ zł.} \times 12 \text{ miesięcy} = 2.400 \text{ zł.}$ z czego $5 \% = 120 \text{ złotych}$). Powód wpłacił 180 złotych (k. 25 wobec czego 60 złotych należało mu zwrócić tytułem nadpłaty od wniesionej opłaty sądowej) .